

Markku Lulli-Seppälän suorasanaainen libreton suomennos

RICHARD WAGNERIN OOPPERAAN VALKYYRIA**ENSIMMÄINEN NÄYTÖS**
(Hundingin tuvassa.)*Ensimmäinen kohtaus: (Siegmond ja Sieglinde)***SIEGMUND**

Kenen hyvänsä tulisija tämä onkaan, täällä minun täytyy levätä!

SIEGLINDE

Vieras mies? Minun täytyy kysyä häneltä.

Kuka on tullut taloon ja makaa takan edessä?

Väsyneenä hän makaa matkan vaivoista.

Onko hän menettänyt tajuntansa? Onkohan hän paha?

Hän hengittää yhä; vain hänen silmänsä ovat kiinni.

Hän näyttää vahvalta, vaikka onkin väsyneenä vaipunut lattialle.

SIEGMUND

Vettä! Vettä!

SIEGLINDE

Haen jotain virkistävää sinulle.

Toin helpotusta kuivuneille huulillesi: vettä niin kuin halusit!

SIEGMUND

Viileää ja elvyttävää oli vesi; väsymyksen taakan se teki kevyemmäksi.

Se virkisti mieleni, silmäni nauttivat siitä, mitä ne näkevät. Kuka minua niin elvytti?

SIEGLINDE

Tämä talo ja tämä vaimo kuuluvat Hundingille.

Lepää täällä ja ole hänen vieraansa, pysy täällä kunnes hän tulee kotiin.

SIEGMUND

Aseeton olen: haavoittunutta vierasta miehesi ei hääätä pois.

SIEGLINDE

Näytä minulle haavasi heti!

SIEGMUND

Ne ovat vähäpätöisiä, eivät edes puhumisen arvoisia; ruumiini on vahingoittumaton, jalkani ovat yhä lujat.

Jos vain puoleksikin yhtä vahvat käsivarret,

kilpi ja peitsi kuin minun, olisivat iskeneet minuun,

en olisi koskaan paennut vihollistani. Mutta peitseni ja kilpeni olivat muserretut.

Vihamiesteni joukkio ahdisti minut väsyksiin.

Ukkosmyrsky mursi ruumiini. Mutta nopeammin kuin pakenin vihollisiani,

väsymykseni on paennut minusta: yö laskeutui silmäluomilleni, mutta nyt aurinko paistaa minulle uudelleen.

SIEGLINDE

Makeasta, kermaisesta mesijuomasta et varmaan kieltäydy.

SIEGMUND

Maistaisitko sinä sitä ensin? Onnettoman miehen olet virvoittanut. Onnettomuus sinut jättäköön, niin toivon.

Olen levännyt ja nauttinut levostani: nyt minun täytyy jatkaa matkaani.

SIEGLINDE

Kuka sinua vainoaa, kun jo taas pakenet?

SIEGMUND

Huono onni vainoaa minua, minne hyvänsä menenkin.

Huono onni saavuttaa minut, minne hyvänsä pysähdyinkin.

Pysyköön se poissa luotasi, nainen! Minun täytyy mennä ja katsoa muualle.

SIEGLINDE

Pysy täällä sitten! Et voi tuoda huonoa onnea taloon, jossa huono onni asuu.

SIEGMUND

Surumieliseksi nimitän itseäni: Hundingia haluan odottaa.

*Toinen kohtaus: (edelliset ja Hunding)***SIEGLINDE**

Löysin tämän miehen väsyneenä takan edestä.

Uupumus toi hänet taloon.

HUNDING

Sinä virvoitit häntä?

SIEGLINDE

Kostutin hänen huulensa; vieraana häntä kohtelin.

SIEGMUND

Suojasta ja juomasta kiitän häntä: siksi tuskin torut vaimoasi?

HUNDING

Pyhä on tulisijani, pyhä olkoon taloni sinulle!

Tarjoa ateria meille miehille!

Kuinka vaimoni kaltainen hän onkaan! Hänenkin silmissään väikkyy petollisuus. Kaukaa, luulen, olet tullut; et ratsastanut hevosella, kun tänne tulit. Mitkä huonot tiet aiheuttivat uupumuksesi?

SIEGMUND

Läpi metsien ja niittyjen, nummien ja lehtojen ajoivat minua myrsky ja syvä hätä. En tunne tietä, jota tulini. Mihin eksyin, siitä tiedän vielä vähemmän. Mielelläni haluaisin päästä selville siitä.

HUNDING

Katto, joka suojaa sinua, talo, joka varjelee sinua kuuluvat Hundingille.

Kun matkustat täältä länteen rikkaille tiloille; siellä asuvat sukulaiset,

jotka suojelevat Hundingien kunniaa. Jos vieraani pitää arvossa kunniaani, sanoo hän nimensä minulle. Jos kannat suruja, etkä halua uskoutua minulle; vaimolleni toki annat tiedot. Katso, kuinka innokkaasti hän sinulta kyselee!

SIEGLINDE

Vieras, kuka olet, sen haluaisin tietää.

SIEGMUND

En voi kutsua itseäni Rauhalliseksi. Iloinen toivoisin olevani, mutta Surumieliseksi minun täytyy itseäni nimittää.

Susi oli isäni; meitä tuli kaksi maailmaan: Kaksoissisareni ja minä.

Ennenaikaisesti minut riistettiin äidiltäni ja sisareltani.

Sitä, joka kantoi minut ja sitä, joka syntyi kanssani, heitä olen tuskin kumpakaan tuntenut. Urhoollinen ja vahva oli Susi, vihollisia hän hankki paljon itselleen. Isä lähti poikansa kanssa metsälle. Kerran tulimme kotiin kiirehtien metsästä:

siellä oli Sudenpesä tyhjänä. Tuhkaksi palaneena oli meidän hieno tupamme,

tynkinä makasivat jyhkeät tammihirret, maahanlyötynä rohkean äitini ruumis, liekkeihin olivat hävinneet sisareni jäljet.

Tämän katkeran hädän tarjosi meille julma rosvojoukko.

Lainsuojattomina pakenimme, vanhus ja minä: monia vuosia nuoruudestani kuljin

Suden kanssa villeissä metsissä.
Monet kerrat he ajoivat meitä takaa,
mutta me kaksi Sutta puolustauduimme
rohkeasti.
Sudenpentu kertoo sinulle tästä
ja Sudenpentuna monet tuntevat minut.

HUNDING

Outoja ja väkivaltaisia tarinoita kerrot
meille, sinä rohkea vieras,
Surumielinen, Sudenpentu!
Luulen, että tuosta sotaisasta parista
olen kuullut synkkiä tarinoita,
vaikka en ole tiennyt mitään Sudesta tai
Sudenpennusta.

SIEGLINDE

Kerro meille enemmän, vieras!
Missä vaeltaa isäsi nyt?

SIEGMUND

Nuo rosvot järjestivät rajun takaa-ajon:
monet takaa-ajajat kaatuivat Susien
puolustukseen.
Paetessamme metsän läpi
ajoivat he meitä kuin villieläimiä.
Mutta vihollisemme katosivat kuin
akanat tuuleen
ja olin eksynyt isästäni.
Kadotin hänen jälkensä, mitä
pitemmälle etsin häntä.

Vain suden turkin

löysin metsästä:

tyhjänä se makasi edessäni, isääni en
löytänyt.

Lähdin pois metsästä

ja tulini miesten ja naisten joukkoon.

Kuinka monta tapasinkin, missä heitä
näinkin,

joko etsin ystävää tai liehittelin naisia,
aina olin epäsuosiossa.

Huono onni ahdistaa minua.

Mitä hyvänsä pidin oikeana, näytti se
toisista väärältä.

Mikä hyvänsä näytti minusta olevan
väärin,

toiset hyväksyivät sen.

Jouduin riitoihin, mihin hyvänsä
meninkin.

Tapasin epäsuosiotia, mihin hyvänsä
jouduinkin.

Jos ikävöin onnea, heräsin kurjuuteen.

Siksi minun täytyy kutsua itseäni
Surumieliseksi.

Suru on kaikki, minkä omistan.

HUNDING

Se, joka soi sinulle kurjan kohtalosi,
Norna, ei rakastanut sinua.

Kukaan ihminen ei nauti sinun
tapaamisestasi,

kun vieraana pyydät häneltä
vieraanvaraisuutta.

SIEGLINDE

Vain raukka pelkää miestä, joka
matkustaa yksin ja
aseistamattamana!

Kerro lisää, vieras.

Kuinka lopulta menetit aseesi
taistelussa?

SIEGMUND

Eräs surullinen lapsi pyysi minulta
apua.

Hänen perheensä oli naittanut hänet
miehelle, jota tyttö ei rakastanut.

Heidän vastustuksestaan huolimatta
autoin tyttöä.

Taistelin sortajien joukkoa vastaan.

Viholliset kaatuivat ja minä voitin.

Hänen veljensä makasivat kuolleina,
tyttö syleili heidän ruumiitaan;

suru karkotti hänen vihansa.

Rajun kyynelvirran läpi hän tuijotti
itkien verilöylyä.

Omien veljiensä murhaa
valitti morsianrukka.

Lyötyjen sukulaiset ryntäsivät paikalle;
joukolla he janosivat kostoja.

Joka puolelta nousi vihamies vastaan.
Mutta taistelupaikalta tyttö ei lähtenyt.

Kilvellä ja peitsellä suojelin häntä
pitkän aikaa,

kunnes kilpeni ja peitseni oli taistelussa
hakattu rikki.

Haavoittuneena ja aseettomana seisoin
ja näin tytön kuolevan.

Hurja joukko metsästi minua;

tyttö makasi kuolleena ruumiiden
päällä.

Nyt tiedät, kyselevä nainen,
miksi nimeni ei ole Rauhallinen.

HUNDING

Tiedän villin suvun;

he eivät pitäneet mitään pyhänä, mitä
toiset kunnioittivat.

Jokainen vihaa heitä, minäkin!

Minut kutsuttiin kostamaan

hyvittääkseni sukulaisveren.

Tulin liian myöhään ja nyt palasin
kotiin

nähdäkseni omassa talossani paenneen
roiston jäljet!

Taloni suojaa sinua, Sudenpentu,

tänään,

sillä tämän yön saat odottaa.

Mutta aseista itsesi lujasti huomiseksi,
sillä valitsen huomisen taistelupäiväksi:

kuolleista saat minulle maksaa.

(Sieglindelle)

Pois tuvasta! Älä viivyttelä täällä!

Valmista iltajuomani ja odota, kunnes
tulen levolle.

(Siegmundille)

Mies tarvitsee aseistuksensa!

Sinut, Sudenpentu, tapaan huomenna.

Olet kuullut sanani: ole varuillasi!

*Kolmas kohtaus: (Siegmund ja
myöhemmin Sieglinde)*

SIEGMUND

Isäni lupasi minulle miekan,
jonka löytäisin suurimmassa hädässä.

Aseettomana erehdyin vihollisen
taloon;

hänen kostonsa vakuudeksi jään tänne.

Näin naisen ihanan ja jalon;

lumoava levottomuus nousee
sydämeeni.

Hän vetää minut kaipauksessa
luokseen.

Hän hallitsee minua ihanalla taialla,
kuitenkin hänet on kahlehdittu

mieheen,

joka ilkkuu puolustuskyvyttömyyttäni.

Wälse! Wälse! Missä on miekkani?

Vahva miekka, jota hallitsisin hädässä.

Puhkeaako se rinnastani,

jossa kiihkeä sydämeni pitää sitä

kätkekötnä?

Mikä on tuo kirkas loiste lepattavassa
valossa?

Mikä valo puhkeaa saarnipuun
rungosta?

Silmäni sokaistuvat leimahtavasta
valosta.

Iloisesti nauraa leimu.

Kuinka sen säteet lämmittävätkään
sydäntäni.

Onko se tuon säteilevän naisen katse,
jonka hän jätti jälkeensä,

kun hän lähti tuvasta?

Öinen pimeys sulki silmäni;

silloin hänen katseensa leimu kohtasi
minut.

Lämpö ja päivä saapuivat luokseni.

Siunaten loisti auringonvalo minulle;

päätäni ympäröi ihmeellinen sädekehä,

kunnes aurinko laski vuorien taa.

Vielä kerran lähtiessään

illalla sen valo lankesi päälleni.

Vieläpä vanhan saarnin runko

loistaa kultaisena hohteena.

Sitten kukkaloisto haalistui, valo hävisi.

Öinen pimeys sulki silmäni.

Syvällä sydämessäni jatkaa palamistaan
näkyvätön tuli.

SIEGLINDE

Nukutko, vieras?

SIEGMUND

Kuka täällä hiipii?

SIEGLINDE

Minä se olen, kuuntele minua! Hunding

on syvässä unessa,

tein hänelle myrkytetyn juoman;

käytä yöttä pelastaaksesi itsesi!

SIEGMUND

Sinun läheisyytesi pelastaa minut!

SIEGLINDE

Anna minun näyttää sinulle miekka: jos
vain saisit sen!

Jaloinpana sankarina voisin sinua
tervehtiä;

vain vahvimmalle se on tarkoitettu.

Kuuntele tarkkaan, mitä kerron sinulle!

Hänen sukunsa miehet istuivat täällä

tuvassa,

he olivat Hundingin häävieraita.

Hän nai naisen,

jonka, naiselta kysymättä, rosvot olivat
antaneet hänelle vaimoksi.

Surullisena istuin sillä aikaa, kun he
joivat.

Silloin eräs muukalainen tuli sisään,
vanha mies harmaassa viitassa,

hattu syvällä päässä
 niin, että se peitti toisen silmän.
 Mutta toisen silmän loiste pelotti
 kaikkia,
 kun sen mahtava, uhkaava katse kohtasi
 miehet.
 Vain minussa hänen silmänsä herätti
 hellän, kaipaavan surumielisyyden,
 kyynleet ja rauhoituksen, molemmat
 yhdessä.
 Minuun hän katsoi lempeästi, toisille
 hänen katseensa salamoi,
 samalla kun miekka välähteli hänen
 kädessään.
 Sen hän iski puunrunkoon.
 Se uppoutui siihen kahvaa myöten.
 Miekka kuuluisi sille,
 joka vetää sen ulos puusta.
 Kukaan miehistä, vaikka he kuinka
 yrittivät,
 ei onnistunut voittaamaan asetta
 itselleen.
 Vieraita tuli ja vieraita meni.
 Vahvimmat tarttuivat kahvaan,
 mutta se ei liikahdanut tuumaakaan
 puusta.
 Miekka pysyi lujasti siellä.
 Silloin tiesin,
 kuka oli tervehtinyt minua
 murheessani: ja tiedän myös,
 ketä varten ainoastaan puussa oleva
 miekka on tarkoitettu.
 Oi, jospa löytäisin hänet täältä ja nyt,
 tuon ystävän,
 tulisi kaukaa kaikkein onnettomimman
 naisen luo.
 Kaiken, minkä kärsin katkerassa
 surussa,
 kaiken, mikä aiheutti minulle tuskaa
 häpeässäni ja kunniaattomuudessa,
 sen kaiken maksaisin mitä
 suloisimmalla kostolla!
 Saisin takaisin sen, minkä menetin,
 sen, minkä vuoksi itkin, voisin voittaa
 takaisin,
 jos vain löytäisin tämän suloisen
 ystäväni,
 käsivarteni syleilisivät häntä sankarina.

SIEGMUND

Sinä onnellinen nainen, tuo ystävä pitää
 nyt sinua sylissä;
 sekä miekka että nainen tulevat
 olemaan hänen.
 Kuumana rinnassani palaa lupaus,
 joka tekee sinusta jalon vaimoni.
 Kaiken, mitä kaipasin, näen sinussa,
 sinussa löysin kaiken, mikä minulta
 puuttui.
 Vaikka sinä kärsit häpeää,
 vaikka suru täytti minut,
 vaikka olin lainsuojaton ja sinä
 kunniaattomuudessa,
 iloinen hyvitys julistaa onneamme.
 Nauran pyhästä ilosta,
 kun pidän sinua syleilyssäni
 ja tunnen sydämesi lyönnit.

SIEGLINDE

Kuka meni ulos? Kuka tuli sisään?

SIEGMUND

Kukaan ei mennyt, mutta eräs tuli;
 katso, kevät hymyilee tupaan!
 Talvimyrskyt ovat hävinneet
 toukokuun edeltä;
 kevät loistaa lempein valoin,
 vienoin tuulahduksin keveästi ja
 ihanasti
 ihmeitä kutoen se lennähtelee.
 Läpi metsien ja niittyjen sen henkäys
 puhalttaa,
 aivan avonaisina sen silmät hymyilevät.
 Suloinen linnunlaulu sen ihanasti
 soinnullaan ilmoittaa.
 Autuaallisia tuoksua huokuu sen
 läsnäolo.
 Riemukkaat kukat puhkeavat sen
 kuumasta verestä,
 oraat ja taimet syntyvät sen voimasta.
 Hento viehkeys aseistuksenaan se
 valloittaa maailman.
 Talvi ja myrskyt katoavat sen lujaan
 puolustukseen.
 Ja näille rohkeille iskuille
 täytyi myös lujien ovien antaa perään,
 jotka itsepäisesti ja lujasti ovat pitäneet
 meidät poissa kevään luota.
 Sisarensa luokse se tänne lennähti;
 rakkaus houkutteli kevään luokseen.
 Sydämissämme se oli syvällä piilossa;
 nyt se hymyilee onnellisena valossa.
 Veli vapautti sisar-morsiamensa.
 Raunioina on, mikä piti meidät erillään.
 Riemuiten nuori pari tervehtii toinen
 toistaan,
 yhdistyneet ovat rakkaus ja kevät!

SIEGLINDE

Sinä olet se kevät, jota olen kaivannut
 hyisen talven.
 Sydämeni tervehti sinua pyhällä
 pelolla,
 kun ensi kerran katseesi kohtasi minut.
 Vieraan vain näin jokaisessa,
 vihamielinen oli ympäristöni.
 Ikäänkuin en olisi koskaan sitä tiennyt,
 oli kaikki, mikä minua piti kohdata.
 Mutta sinut käsitin selvästi ja
 kirrkaasti,
 kun silmäni sinut näkivät: sinä kuuluit
 minulle.
 Mitä sydämeeni kätkin, mikä minä
 olen,
 kirrkaana kuin päivä se valkeni
 minulle,
 kuin soivana kaikuna se tavoitti
 korvani,
 kun kylmässä, yksinäisessä outoudessa
 ensi kerran näin ystäväni.

SIEGMUND

Oi suloisin onni! Autuaan nainen!

SIEGLINDE

Oi, anna minun tulla lähemmäs sinua,
 jotta näkisin selvästi jalon valon,
 joka loistaa silmistäsi ja kasvoistasi
 ja niin ihanasti liikuttaa mieltäni.

SIEGMUND

Keväisessä kuutamossa sinä loistat
 kirrkaasti

jalosti aaltoilevan tukkasi
 ympäröimänä.
 Mikä minut hurmasi, sen helposti
 arvaan,
 sillä onnellisina nauttivat silmäni
 sinusta.

SIEGLINDE

Kuinka tasainen sinun otsasi onkaan
 ja suonet tasaantuvat ohimollasi.
 Värisen onnesta, joka minut lumoo.
 Se tuo jotain outoa mieleeni:
 vaikka tänään ensi kerran näin sinut,
 silmäni ovat nähneet sinut ennenkin!

SIEGMUND

Lemmenunelma tulee myös minun
 mieleeni:
 kuumasti kaivaten olen nähnyt sinut
 aikaisemmin.

SIEGLINDE

Purossa olen nähnyt oman kuvani
 ja nyt näen sen jälleen:
 sellaisena kuin se kerran kuvastui
 lammesta
 tarjoat nyt sinä minulle kuvani!

SIEGMUND

Sinä olet se kuva, jonka itseeni olin
 kätkenyt!

SIEGLINDE

Oi hiljaa! Anna minun kuunnella
 ääntäsi:
 luulen, että olen kuullut se soinnin
 lapsena.
 Ei sentään! Kuulin sen äskettäin,
 kun ääneni kaiku
 kantautui takaisin metsästä.

SIEGMUND

Oi rakkain ääni, jonka olen kuullut!

SIEGLINDE

Silmiesi tuli on loistanut minulle
 aikaisemminkin.
 Noin katsoi tuo vanhus minua
 tervehtien,
 kun hän toi suruuni lohdutusta.
 Siitä katseesta hänen lapsensa tunsit
 hänet,
 vieläpä halusin kutsua häntä nimeltä.
 Onko sinun nimesi todella
 Surumielinen?

SIEGMUND

Siitä lähtien, kun sinä minua rakastat, ei
 nimeni ole enää se:
 nyt olen täynnä pelkkää onnea.

SIEGLINDE

Ja Rauhalliseksi et, sinä onnellinen,
 halua tulla nimitetyksi?

SIEGMUND

Nimitä minut siksi, millä nimellä
 rakastat kutsua minua:
 sen nimen otan sinulta!

SIEGLINDE

Mutta mainitsitko Suden isänäsi?

SIEGMUND

Susi hän olikin pelkurimaisille ketuille!
Mutta jonka ylpeät silmät loistivat
yhtä ylväästi kuin omasi, sinä
ihmeellinen,
oli nimeltään Wälse.

SIEGLINDE

Jos Wälse oli isäsi ja sinä olet yksi
Wälseistä,
löi hän miekkansa puuhun sinua varten,
niinpä anna minun nimetä sinut
nimellä, jota rakastan:
Siegmond (Voitokas); niin nimeän
sinut!

SIEGMUND

Siegmond on nimeni ja Siegmond minä
olen!
Todistakoon sen tämä miekka, jota
pelotta kädessäni pidän.
Wälse lupasi minulle, että suurimmassa
hädässäni
sen kerran löytäisin. Nyt siihen tartuin.
Pyhimmän rakkauden syvin tuska,
kaihoisan rakkauden kärventävä himo
poltti kuumasti rinnassani,
pakotti tekoihin ja kuolemaan.
Ahdistus! Ahdistus, niin nimitän sinut
miekka!
Ahdistus! Ahdistus, kallis teräs,
näytä terävyytesi, leikkaava teräsi,
pois tupestasi luokseni!
Siegmundin, Wälseen pojan, sinä näet,
nainen!
Häälähjaksi hän tuo tämän miekan:
niin hän vihkii
naisista autuaallisimman;
hän vie sinut pois vihollistalosta.
Kauas pois täältä nyt seuraa minua
kevään hymyilevään taloon.
Siellä suojelee sinua Ahdistus, miekka,
vaikka rakastava Siegmond kuolisi!

SIEGLINDE

Oletko sinä Siegmond, jonka täällä
näen?
Minä olen Sieglinde, joka kaipasi sinua:
oman sisaresi
olet voittanut sekä miekan!

SIEGMUND

Morsian ja sisar sinä olet veljellesi,
niin lisääntyköön Wälsein veri!

TOINEN NÄYTÖS

(Villi vuoristomaisema, Felsengebirge.)

*Ensimmäinen kohta: (Wotan,
Brünnhilde valkyyrina, myöhemmin
Fricka)*

WOTAN

Nyt hillitse hevosesi, ratsastava neito!
Pian leimahtaa kiivas taistelu.
Brünnhilden täytyy hallita taistelu.
Hänen täytyy nähdä Wälseen pojan
voittavan.
Antaa Hundingin päättää, mihin hän
kuuluu,

Valhallaan en häntä kelpuuta.
Valmistaudu ja ratsasta kiireesti
taistelupaikalle!

BRÜNNHILDE

Hojotoho! Hojotoho!
Heiaha! Heiaha! Hojotoho! Heiaha!
Anna minun varoittaa sinua, isä,
valmistaudu itsekin;
sinun täytyy kestää raju myrsky.
Fricka, vaimosi lähestyy
oinaitten vetämissä vainuissaan.
Katso, kuinka kultainen ruoska
paukahtelee hänen kädessään!
Eläinparat mäkättävät kauhuissaan.
Pyörät kolisevat hurjasti,
hän tulee haastamaan riitaa.
En halua joutua tällaiseen otteluun,
niin paljon kuin rakastankin rohkeitten
miesten taisteluja.
Niinpä nähdään, kuinka selviät
myrskystä.
Minä, iloinen jätän sinut pulaan.
Hojotoho! Hojotoho!
Heiaha! Heiaha! Heiaha!

WOTAN

Vanha myrsky, vanha vaiva!
Kuitenkin minun täytyy pitää puoliani.

FRICKA

Vuorilla, jonne piilouduit paetaksesi
vaimosi katsetta,
täältä yksinäsi olen löytänyt sinut,
koska sinun täytyy luvata auttaa minua.

WOTAN

Mitä vaikeuksia Frickalla onkaan
mielessä, puhukoon vapaasti.

FRICKA

Näin Hundingin hädän; hän pyysi
minulta kosta, ja
avioliiton suojelija kuuli häntä
ja lujasti lupasi rangaista
tuon häpeämättömän, jumalia
pilkkavaan parin käytöksen.
He ovat tehneet vääryyttä aviomiehelle.

WOTAN

Mitä vääryyttä nuo kaksi ovat tehneet,
kun kevät yhdisti heidät rakkaudessa?
Rakkauden taika lumosi heidät.
Kuka sovittaisi minulle rakkauden
mahdin?

FRICKA

Kuinka typerä ja tunnoton olet
olevinasikin,
ikäänkuin et todella tietäisi,
että on kysymys avioliitosta, pyhästä
valasta,
jota on inhottavasti pidetty pilkkana,
minä valitan!

WOTAN

Epäpyhänä pidän liittoa,
joka solmittaan ilman rakkautta.
Äläkä pyydäkään, että
pakolla pysäyttäisin tapahtuman, jota et
hyväksy.

Sillä missä tahansa voimat kohoavat
rohkeasti,
siellä vilpittömästi rohkaisen taisteluun.

FRICKA

Jos hyväksyt säädyllisenä aviorikoksen,
niin jatka vain kerskailuasi ja pyhitä
näiden kaksosten rakkaussuhteen
sukurutsainen hedelmä!
Sydämeni lakkaa lyömästä, päätäni
pyörryttää:
aviollinen suhde sisaren ja veljen
välillä!
Onko koskaan tapahtunut,
että sisarukset ovat rakastavia?

WOTAN

Tänään olet nähnyt sen tapahtuneen.
Ja opi siitä, että mikä itsestään
tapahtuu,
sitä ei ole koskaan ennen tapahtunut.
Ja että nämä kaksi rakastavat toisiaan,
täytyy olla selvä sinulle:
kuule siksi järkevää neuvoa:
palkinnoksi siunauksestasi saat suloisen
tyydytyksen tunteen,
niinpä siunaa ja hymyile rakkaudelle,
Siegmundin ja Sieglinden liitolle!

FRICKA

Sitten tämä on ikuisten jumalien tuho,
koska annoit noitten villien Wälsein
syntyä!
Puhuin suoraan; osuinko oikeaan?
Et välitä ollenkaan jalosta, pyhästä
perheestäsi;
hylkäätkä kaiken, minkä kerran katsoit
arvokkaaksi.
Nauraan hallitset taivasta:
niin että vain pelkkää mielihyvää
tuottaa
näiden luonnottomien
kaksoissisarusten,
sinun avionrikkokojaisi rietas hedelmä!
Oi, miksi valitan sinulle avioliitosta ja
sen valasta,
kun sinä itse olet ensimmäinen
rikkomaan niitä?
Lakkaamatta olet pettänyt uskollista
vaimoasi.
Milloin syvyykseen, milloin
korkeuksiin,
kaikkialle katselet irstain silmin
nähdäksesi, kuinka sinun vaihteleva
mielikuvituksesi tulisi tyydytetyksi
ja pilkkaat sekä haavoitat sydäntäni!
Niin paljon kuin se minua surettaakin,
on minun täytynyt se kestää,
kun menit taisteluun noiden häijyjen
tyttöjen kanssa,
jotka hillitön lemmensuhde sinulle
antoi.
Kuitenkin kunnioitit vaimoasi niin,
että sait valkyyrioitten joukon,
ja vieläpä Brünnhilden, tahtosi
morsiamen,
kunnioittamaan minua hallitsijattarena.
Ja nyt nuo
sinun uudet salanimesi;
Wälseenä ja suden kaltaisena hiiviskelet
metsissä;
nyt olet alentunut

häpeän pohjaan saakka
ja alhainen ihminen on synnyttänyt
sinulle kaksoset:
nyt Susiemon poikueen tähden
heittäisit vaimosi jalkoihisi!
Hyvä on, tee se! Täytä mitta!
Tallaa jalkoihisi petetty vaimosi!

WOTAN
Et ole koskaan oppinut, vaikka olen
yrittänyt opettaa sinua,
käsittämään mitään sellaista,
jota aikaisemmin ei ole hyväksytty.
Vain tavanomaisuudet ymmärrät.
se, mitä koskaan ennen ei ole tehty,
kiehtoo eniten mieltäni.
Kuuntele tämän kerran! Hätä tekee
sankarin,
joka, vapaana taivaallisesta
suojeluksesta,
voi vapautua taivaan laista.
Niinpä yksin hän on sopiva tekemään
tekoja,
joita, niin paljon kuin jumalat niitä
tarvitsisivatkin,
jumala on kuitenkin estetty tekemästä.

FRICKA
Syvillä ajatuksilla yrität hämätä minut.
Mitä ihmeellistä voisivat sankarit tehdä,
mitä heidän jumalansa eivät kykenisi
tekemään?
Sillä vain jumalien suosiolla kykenevät
ihmiset toimimaan.

WOTAN
Eikö heidän oma rohkeutensa merkitse
sinulle mitään?

FRICKA
Kuka innostaisi ihmiset siihen?
Kuka kirkastaisi typerien silmät?
Sinun suojeluksessasi he näyttävät
vahvoilta;
yllytyksesi kautta he saavat
kunnianhimonsa:
sinä yksin innostat niitä,
joita ylistät minulle, jumalattarelle.
Uusilla juonilla yrität petkuttaa minua,
uusilla metkuilla
paeta minua nyt,
mutta tätä Wälsen poikaa et saa pitää
itselläsi!
Hänessä tapaan vain sinut,
sillä vain sinun kauttasi hän voi toimia
rohkeasti.

WOTAN
Katkerassa surussa hän kasvoi itse,
suojelukseni ei seurannut häntä
koskaan!

FRICKA
Älä sitten suojele häntä tänäänkään!
Ota pois häneltä miekka, jonka annoit
hänelle!

WOTAN
Miekka?

FRICKA
Niin, miekka,

vahvaksi taiottu, leimahteleva miekka,
jonka sinä, jumala, annoit pojallasi.

WOTAN
Siegmund itse voitti sen hädässään.

FRICKA
Sinä loit hädän hänelle,
aivan niin kuin kimaltelevan
miekankin.
Yritätkö viedä minut harhaan,
vaikka päivin ja öin olen seurannut
kantapäilläsi?
Juuri hänelle syöksit miekan
puunrunkoon.
Juuri sinä lupasit hänelle loistavan
aseen.
Aiotko kieltää,
että yksin sinun viekkautesi
houkutteli hänet sinne, mistä hän löysi
sen?
Orjien kanssa ei kukaan ylhäinen
taistele.
Vapaa mies vain rankaisee lurjuksia.
Sinun valtaasi vastaan
voisin nousta sotaan,
mutta Siegmundin täytyy olla orjani!
Sitä, jonka herra olet, renkisi ja orjasi,
pitäisikö sinun kuolemattoman vaimosi
totella häntä?
Täytyykö minun kärsiä alhaisimpien
häpäisy?
Tulla röyhkeitten tönimäksi
ja vapaitten pilkkaamaksi?
Aviomieheni ei voi toivoa sitä,
hän ei häpäise jumalatarta sillä tavoin!

WOTAN
Mitä pyydät?

FRICKA
Wälsen pojan kuolemaa!

WOTAN
Menkään omia teitään.

FRICKA
Mutta sinä et saa suojella häntä,
kun kostaja kutsuu häntä taisteluun!

WOTAN
En suojele häntä.

FRICKA
Katso minua silmiin, älä tee mitään
konnankoukkuja.
Ja pidä myös valkyyria poissa hänen
luotaan.

WOTAN
Valkyyria tehkään kuten haluaa.

FRICKA
Ei ollenkaan: hän vain toteuttaisi
tahtosi.
Kiellä häntä antamasta Siegmundin
voittaa!

WOTAN
En voi lyödä Siegmundia maahan. Hän
löysi miekkani!

FRICKA
Ota sitten sen taika pois, särje se orjasi
käsiin.
Anna hänen tavata vihollisensa
aseettomana!

BRÜNNHILDE
Heiaha! Heiaha! Hojotoho!

WOTAN
Käskin hänet ratsaille Siegmundia
varten.

FRICKA
Sinun kuolemattoman vaimosi pyhää
kunniaa
suojelkoon tänään hänen kilpensä.
Ihmiset nauraisivat meille,
menettäisimme voimamme
ja me jumalat katoaisimme,
jos ei tänään säädyllisin ja
kunnioitettavin tavoin
tuo rohkea tyttö puolusta oikeuksiani.
Wälsen poika kuolee kunniani tähden.
Saanko siitä Wotanin valan?

WOTAN
Ota valani!

FRICKA
Sodan isä odottaa sinua:
kertokoon hän sinulle, mitä hän on
suunnitellut!

Toinen kohta: (Brünnhilde ja Wotan)

BRÜNNHILDE
Pelkäänpä, että taistelu päättyi
huonosti:
lopputulos sai Frickan nauramaan.
Mitä lapsesi saa kuulla?
Näytät synkältä ja surulliselta!

WOTAN
Olen joutunut omaan ansaani,
minä olen kaikista miehistä kaikkein
sidotuini!

BRÜNNHILDE
En koskaan ole nähnyt sinua
tuollaisena! Mikä kalvaa sydäntäsi?

WOTAN
Oi pyhä häpeä! Oi häpeällinen
kärsimys!
Jumalhätä! Jumalhätä!
Loppumaton viha! Ikuinen kurjuus!
Olen surullisin kaikista!

BRÜNNHILDE
Isä! Isä! Mikä sinua vaivaa?
Kuinka sinun surusi saakaan lapsesi
ymmälleen!
Uskoudu minulle! Minä olen uskollinen
sinulle!
Katso, Brünnhilde pyytää!

WOTAN

Jos sanon sen ääneen,
enkö silloin päästä tahtoni lujasta
hallinnastani?

BRÜNNHILDE

Wotanın tahdollehan sinä puhut:
sano minulle, mitä tahdot!
Kuka olen, ellen juuri sinun tahtosi?

WOTAN

Minkä sanoin kerron ei-kellekään,
jää puhumatta ainaseksi:
puhun vain itselleni, kun puhun sinulle.
Kun nuoren rakkauden ihastus väheni
minussa,

henkeni kaipasi valtaa.

Kiihkeät mieliteot kiihottivat minut
hulluuteen saakka

ja minä voitin maailman itselleni.
Tahtomattani toimin kunniattomasti ja
petollisesti.

Sopimuksella tein liiton vallan
omistavan pahuuden kanssa.

Loge houkutteli viekkaasti minut

ja nyt hän on hävinnyt pois.

Kuitenkaan en voinut lähteä pois
rakkauden luota.

Voimassani kaipasin rakkautta.

Yön synnyttämä, pelokas Nibelung,

Alberich, rikkoi yön siteet:

hän kirosi rakkauden ja sen avulla hän
voitti

kimaltelevan Reininkullan

ja sen mukana määrättömän vallan.

Sormuksen, jonka hän teki,

otin häneltä eräällä tempulla.

Mutta en palauttanut sitä Reiniin:

maksoin sillä Valhallan hinnan,
linnan, jonka jättiläiset rakensivat
minulle

ja josta hallitsin maailmaa.

Eräs, joka tiesi, mitä kerran oli ollut,

Erda, pyhä ja viisain nainen, Wala,
neuvoi minua luopumaan Sormuksesta,
varoitti minua ikuisesta lopusta.

Tuosta lopusta halusin tietää enemmän,
mutta vaienneena nainen katosi.

Silloin menetin keveän mielenlaatuni.

Jumalana janosin tietoa:

vajosin maan uumeniin,
rakkauden taialla valloitin tuon Walan,
syöksin maahan hänen

tiedonylpeytensä ja niin hän puhui
minulle.

Opin hänen salaisuutensa,

mutta yhden palkkion hän vaati
minulta:

maailman viisain nainen

synnytti minulle sinut, Brünnhilde.

Kahdeksan siasesi kanssa kasvatin
sinut;

teidän, valkyyrioitten avulla halusin
torjua,

minkä Wala kertoi pelättäväksemme:
häpeällinen loppu kuolemattomille.

Jotta vihollisemme havaitsisi meidät
vahvoiksi taistelussa,

käskin sinun kerätä sankareita luokseni,
sellaisia, jotka kerran itsevaltaisesti

alistimme lakiemme alaisiksi,

miehiä, joiden hengen pidimme kurissa

ja hämäreräisin sopimuksin,

vilpillisin sitein

pidimme sokeassa tottelevaisuudessa.

Teidän piti yllyttää

heidät myrskyyn ja riitaan,

houkutella heidän voimansa katkeraan
taisteluun

niin, että rohkeiden taistelijoiden joukot
kerääntyvät Valhallan saliin!

BRÜNNHILDE

Me täytimme sinun salisi:

vielä monia tuon sinulle.

Mikä sinua vaivaa, emmehän me
koskaan viivytelleet?

WOTAN

Se on jotain muuta.

Kuuntele tarkkaan, mistä Wala varoitti
minua!

Alberichin joukon kautta

kulkee tuhomme.

Murskaavalla raivolla Nibelung

kasvattaa kaunaansa.

Mutta nyt en pelkää hänen pimeitä
voimiaan:

sankarini tuovat voiton minulle.

Mutta jos Sormus joskus

voitettaisiin takaisin hänelle,

silloin Valhalla häviäisi.

Joka kirosi rakkauden, hän yksin

voi julmasti käyttää Sormuksen taikaa
kaikkien jalojen loputtomaksi häpeäksi;
hän voi ottaa pois sankareitteni

rohkeuden:

hän itse innostaisi heidän rohkeutensa

taisteluun;

heidän voimallaan hän ryhtyisi sotaan
minua vastaan.

Huolestuneena harkitsin itsেকেনi,

kuinka voisin ryöstää Sormuksen

viholliseltani.

Eräs jättiläisistä, jolle kerran
annoin kiroton kullan maksuksi työstä,

Fafner vartioi aarretta,

jonka vuoksi hän surmasi veljensä.

Häneltä täytyisi ryöstää Sormus,

jonka itse annoin hänelle palkaksi.

Mutta koska tein sopimuksen hänen

kanssaan,

en voi hyökätä hänen kimppuunsa.

Voimattomana hänen edessään,

rohkeuteni pettäisi.

Nämä ovat siteet, jotka sitovat minua.

Minusta tuli sopimusten avulla hallitsija

ja nyt sopimukseni orjuuttaa minut.

Vain yksi kykenisi tekemään sen, mitä

itse en voi:

sankari, jota en ole koskaan kumartunut

auttamaan.

Vieras jumalalle, vapaa hänen

suosistaan,

tietämätön ja yllyttämätön,

omista tarpeistaan, omin asein

voisi suorittaa ne teot, joita minun

täytyy välttää

ja joita en koskaan voi ehdottaa,

vaikka se on minun ainoa toiveeni.

Tämä, jumalia vastustava mies,

taistelisi puolestani,

tämä ystävällinen vihollinen, kuinka

voin hänet löytää?

Kuinka voin luoda vapaa asiamiehen,
jota en ole koskaan suojellut,
joka uhmaamalla minua on kaikkein
rakkain minulle?

Kuinka voin tehdä tuon toisen, joka ei
ole osa minua

ja joka omasta tahdostaan tekee, mitä
minä yksin tahdon?

Oi jumalan hätä! Hirveä häpeä!

Tympääntyneenä löydän vain itseni
joka kerran

kaikessa, minkä luon.

Tuota toista, jota kaipaam, en koskaan
tapaa,

sillä vapaan täytyy luoda itsensä;

minä voin luoda itselleni vain orjia!

BRÜNNHILDE

Mutta Wälsen poika, Siegmund, eikö
hän toimi itsestään?

WOTAN

Vaelsin villinä hänen kanssaan

metsissä;

innostin hänet rohkeasti hyökkäämään

jumalia vastaan:

jumalien kostoa vastaan hänellä

on ainoana nyt miekka,

jonka jumalan suosio lahjoitti hänelle.

Miksi yritän pettää itseäni?

Frickan oli helppo huomata juoni:

syvimmäksi häpeäkseni hän näki

lävitseni!

Hänen tahtoonsa täytyi minun alistua.

BRÜNNHILDE

Otat siis Siegmundilta voiton pois?

WOTAN

Kosketin Alberichin Sormusta:

ahnaasti pitelin hänen kultaansa.

Kirossa, jota pakenin, ei ole jättänyt
minua:

minun täytyy hylätä se, ketä rakastan,
murhata mies, jota hellin,

pettää ja kavaltaa se, joka luottaa
minuun!

Kadotkoon ylhäinen loisto,

taivaallinen upeus ja häpeällinen

kerskailu!

Murskaantukoon palasiksi kaikki,

minkä olen rakentanut!

Luovun työni tuloksista; vain yhtä

toivon:

loppua, loppua!

Ja tuosta lopusta huolehtii Alberich!

Nyt ymmärrän peitetyn merkityksen

viisaan naisen velleissä sanoissa:

“Kun rakkauden synkkä vihollinen
suutuksissaan siittää pojan,
siunattujen tuho ei ole enää kaukana!”

Kuulin äskettäin kerrottavan

Nibelungista,

että tuo kääpiö valloitti naisen:

kulta hänet siihen houkutteli.

Vihan hedelmänä on nainen nyt

raskaana:

Nibelungin kateus täydessä voimassaan

elää hänen kohdussaan.

Tämä ihme kohtasi rakkaudettoman.

Mutta minä, jota rakkaus tavoittelee,
en voi saada vapaata miestäni.
Siispä, ota siunaukseni, Nibelungin
poika!
Mikä minua syvästi inhottaa, sen
kaiken jätän sinulle,
jumaluuden tyhjän loiston:
ahnaasti tyydytä vihasi sillä!

BRÜNNHILDE

Oi sano, mitä lapsesi tulee nyt tehdä?

WOTAN

Taistele yksinomaan Frickalle! Ohjaa
avioliitto ja sen vala hänelle!
Mitä hän päätti, on myös minun
päätökseni:
mitä hyötyä on omasta tahdostani?
En voi tahtoa vapaata miestä:
siksi sinun täytyy taistella Frickan
orjien puolella!

BRÜNNHILDE

Mikä häpeä! Muuta mielesi ja peruuta
sanasi.
Sinä rakastat Siegmundia;
rakkaudesta sinuun, sen tiedän, minun
täytyy suojella Wälsen poikaa.

WOTAN

Sinun täytyy tappaa Siegmund
ja tuottaa voitto Hundingille!
Ole varuillasi ja pysy vahvana.
Koko rohkeutesi sinun on kerättävä
taistelua varten:
Siegmund käyttää voittoa miekkaa:
hän tuskin kuolee pelkurina.

BRÜNNHILDE

Olet aina opettanut minua rakastamaan
häntä
ja hänen jalot hyveensä ovat rakkaita
sydämellesi;
Sinun kaksinaamaiset käskysi eivät
koskaan käännä minua häntä
vastaan!

WOTAN

Mitä, sinä julkea tyttö, kapinoitko
minua vastaan!
Kuka olet, ellet minun tahtoni
sokea välikappale?
Kun luotin sinuun, käyttäydyskö niin,
että
tuloksena on herjaus omalta
luomaltani?
Tunnetko, lapsi, vihani? Rohkeutesi
pettää,
jos koskaan vihani musertava
salama syöksyy päällesi!
Sydämessäni piilottelen raivoa,
joka voi syöstä pölyksi ja tuhkaksi
maailman,
jonka hymy kerran miellytti minua.
Voi sitä, johon se iskee!
Hänen ylpeytensä kääntyisi suruksi.
Siksi neuvon sinua: Älä ärsytä minua!
Muista, mitä käskin. Siegmund
kuolokoon!
Se on Valkyyrian tehtävä.

BRÜNNHILDE

En ole koskaan nähnyt Voittojen isää
tuollaisena,
vaikka hänet olisi ärsytettykin
riitelemällä.
Aseistukseni kuorma painaa raskaana
minua.
Kun taistelin, niin kuin halusin,
kuinka kevyt se silloin olikaan!
Tähän ilkeään taisteluun tänään pelkään
ryhtyä.
Voi, minun Wälsen-poikaani!
Syvimmässä surussasi minun, ystäväsi,
täytyy sinut uskottomasti pettää!

*Kolmas kohtaus: (Sieglinde ja
Siegmund)*

SIEGMUND

Pysähdy tähän, levätään!

SIEGLINDE

Pitemmälle! Pitemmälle!

SIEGMUND

Ei enää pitemmälle! Odota ihana
vaimoni!
Ryntäsit pois siunatusta ihanuudesta;
yht'äkkisellä kiireellä hyökkäsit pois,
tuskin saatoin seurata villii pakoasi.
Läpi metsien ja niittyjen, yli kallioiden
ja kivien,
puhumatta, vaieten juoksit pois.
Huutoni ei pysäyttänyt sinua.
Nyt rauhoitu: puhu minulle!
Lopeta vaikenemisen ahdistus!
Katso, sinun veljesi pitää morsiantaan,
Siegmund on seuranasi!

SIEGLINDE

Pysy poissa! Pysy poissa! Pakene
kirottua!
Käsivarteni, jotka syleilevät sinua ovat
epäpyhät.
Kunniattomasti, häpeällisesti on
ruumiini kuollut.
Pakene ruumiini luota, jätä se!
Anna tuulen puhaltaa pois,
mitä halpa-arvoista sankarille annoin.
Vaikka hän syleili minua ihanasti,
vaikka löysin jaloimman ilon,
kun hän antoi kaiken rakkautensa
ja herätti koko rakkauteni;
läpi tuon hellimmän riemun, pyhimmän
pyhityksen,
joka täytti mieleni ja tunkeutui sieluuni,
tuli pelko ja kauhu hirvittävästä
häpeästä,
jota en voinut olla kauhistumatta ja joka
veti minut häpeään,
vaikkakin kuuluin miehelle,
joka oli ottanut minut ilman rakkautta!
Olen kirottu, anna minun juosta pois
luotasi!
Olen tuomittu, arvoton.
Sinun, puhtaimman miehen luota
minun täytyy paeta;
en saata koskaan kuulua sinulle,
ihmeellinen mies!

Tuon häpeää veljelleni,
häpäisen ystävän, joka voitti minut.

SIEGMUND

Mitä häpeää olet kärsinytkään,
sen saa roisto maksaa.
Sen vuoksi, älä juokse enää pitemmälle,
odota vihollistamme!
Hän kuolee tässä minun kädestäni,
kun Ahdistus puhkaisee hänen
sydämensä!
Silloin se on kostettu!

SIEGLINDE

Kuuntele! Torvet! Kuuletko niiden
äänen?
Kaikkiällä kaikuu niiden hurja toivotus.
Metsästä ja pelloilta kuuluu niiden
ärjyntä.
Hunding on herännyt syvästä unestaan.
Hän on kerännyt mukaansa
sukulaisensa ja koiransa.
Raivoon kiihotettuna joukko metelöi.
Villisti he huutavat taivaaseen
rikotusta avioliiton valasta.
Missä olet Siegmund?
Voinko nähdä sinut vielä,
kallis rakastettuni, loistava veljeni?
Paistakoon silmiesi tähdet vielä kerran
minulle!
Älä pakene hylätyn vaimosi suudelmaa!
Kuuntele, oi kuule! Tuo on Hundingin
torvi.
Hänen joukkonsa saapuu täysin
aseistettuna.
Mikään miekka ei riitä
torjumaan heidän koiriensa hyökkäystä.
Heitä se pois, Siegmund! Siegmund,
missä olet?
Ai siellä! Näen sinut! Kamala näky!
Koirat pureutuvat lihaasi,
ne eivät kunnioita jaloa muotoasi,
ne takertuvat lujasti jalkoihisi,
sinä kaadut, miekkasi murtuu palasiksi,
saarni kaatuu, sen runko halkeaa!
Veli, veljeni, Siegmund - ah!

SIEGLINDE

Sisareni, rakastettuni!

*Neljäs kohtaus: (Brünnhilde ja
Siegmund)*

BRÜNNHILDE

Siegmund, katso minuun!
Minua sinun täytyy pian seurata.

SIEGMUND

Sano, kuka olet sinä, joka niin kauniina
ja vakavana ilmestyt minulle?

BRÜNNHILDE

Vain ne, jotka on tuomittu kuolemaan,
näkevät katseeni.
Jokaisen, joka näkee minut, täytyy
jättää elämä ja sen valo.
Ilmestyn vain sankareille
taistelulentäällä:
mies, joka näkee minut, on uhrini
taistelulentäällä.

SIEGMUND

Mihin viet sankarin, joka seuraa sinua?

BRÜNNHILDE

Taistelujen isän luo, joka valitsi sinut, minä johdan sinut: Valhallaan seuraat minua.

SIEGMUND

Valhallan salissa tapaan Taistelujen isän yksinään?

BRÜNNHILDE

Kuolleitten sankareitten loistava joukko syleilee sinua ystävällisesti ja toivottaa juhlassa tervetulleeksi.

SIEGMUND

Valhallassa löydän Wälsen, oman isäni?

BRÜNNHILDE

Isäsi löydät sieltä Wälsen poika!

SIEGMUND

Valhallassa tervehtii minua lämpimästi nainen?

BRÜNNHILDE

Toiveitten neitojen loistoa on siellä runsaasti.

Wotanin tytär tarjoaa mielellään sinulle juomasi.

SIEGMUND

Ihmeellinen olet ja pyhäksi huomaa Wotanin tyttären, mutta kerro minulle vielä yksi asia, kuolematon:

voiko tämä veli ottaa mukaansa sisarensa ja morsiamensa?

Voiko Siegmund syleillä Sieglindeä siellä?

BRÜNNHILDE

Hänen täytyy yhä hengittää maan ilmaa.

Et näe Sieglindeä siellä, Siegmund.

SIEGMUND

Niinpä tervehti Valhallaa puolestani, tervehti Wotania, tervehti Wälsää ja kaikkia sankareita puolestani,

tervehti myös toiveitten neitoja: minä en seuraa sinua heidän luokseen.

BRÜNNHILDE

Olet nähnyt valkyyrian polttavan katseen.

Nyt sinun täytyy seurata häntä!

SIEGMUND

Missä tahansa Sieglinde elääkään, ilossa tai surussa, siellä tahtoo Siegmundkin pysyä.

Sinun katseesi ei ole vielä lakastuttanut minua.

Se ei koskaan kykene pakottamaan minua täältä.

BRÜNNHILDE

Niin kauan kuin elät, mikään ei voi sinua pakottaa,

mutta kuolema, sinä hullu, voi pakottaa sinut.

Siitä tulit sinulle kertomaan.

SIEGMUND

Missä saattaisi olla sellainen sankari, joka minut tänään voittaisi?

BRÜNNHILDE

Hunding tappaa sinut taistelussa.

SIEGMUND

Sinun täytyy uhata voimakkaammilla iskuilla kuin Hundingin.

Jos kulutat täällä aikaasi taistelua

himoiten,

valitse hänet pyydykseesi:

olen päättänyt tappaa hänet taistelussa!

BRÜNNHILDE

Sinä, Wälsen poika, kuuntele toki minua:

kohtalo on sinut valinnut.

SIEGMUND

Tunnetko tämän miekan?

Joka on tehnyt sen minulle, lupasi

minulle voiton:

torjun uhkauksesi sillä!

BRÜNNHILDE

Joka teki sen sinulle, on hyväksynyt kuolemasi.

Hän ottaa voiman miekalta!

SIEGMUND

Vaikene, äläkä pelästyä nukkuvaa naista!

Voi, voi, ihanin vaimo.

Sinä surullisin vilpittömistä naisista.

Koko maailma hyökkää aseina sinua vastaan

ja minä olen ainoa, johon luotat,

ja jonka vuoksi yksin uhmasit,

enkö saatakaan suojella sinua,

täytyykö minun pettää sankarittareni taistelussa?

Oi, häpeä langetkoon sen päälle, joka teki miekkani,

jos hän hyväksyi häpeän minulle eikä voittoa!

Jos minun on kuoltava, en tule

Valhallaan:

pitäköön Helvetti lujasti minut!

BRÜNNHILDE

Noinko vähän arvostat ikuista onnea?

Onko hän sinulle kaikki, tämä

naisparka,

joka väsyneenä ja surullisena makaa hervottomana sylissäsi?

Etkö pidä mitään muuta ihanana?

SIEGMUND

Niin nuorelta ja häikäisevän kauniilta sinä näytät,

mutta kuinka kylmäksi ja kovaksi

sydämeni tuntee sinut!

Jos osaat vain pilkata, katoa pois, sinä julma, tuntee neito.

Kuitenkin jos nautit kurjuudestani, niin anna kärsimysteni virkistää sinua, hätäni ihastuttaa kateellista sydäntäsi. Mutta Valhallan kylmäkiskoista iloista älä puhu minulle.

BRÜNNHILDE

Näen hätäsi, joka kouristaa sydäntäsi, tunnen sankarin pyhän surun: Siegmund, usko vaimosi minulle: suojelukseni seuraa häntä tiiviisti!

SIEGMUND

Kukaan muu kuin minä ei kosketa häntä, puhdasta, niin kauan kuin hän elää:

jos olen kuoleman uhri, surmaan hänet ensin nukkuvana!

BRÜNNHILDE

Wälsen poika! Hullu! Kuuntele neuvoani!

Usko vaimosi minulle lapsen tähden, jonka rakkautesi on antanut hänelle!

SIEGMUND

Tämä miekka, jonka luottaen petturi antoi minulle;

tämä miekka, jonka pelkurimaisesti täytyy kavaltaa minut viholliselleni: jos se ei ole avuksi vihollistani vastaan, olkoon se sitten avuksi ystävääni vastaan!

Kaksi henkeä hymyilee sinulle täällä: ota ne, Ahdistus, jalo miekka, ota ne yhdellä iskulla!

BRÜNNHILDE

Pysähdy, Wälsen poika, kuuntele, mitä sanon!

Eläköön Sieglinde ja Siegmund hänen kanssaan!

Se on päätetty: minä muutan taistelun lopputuloksen:

sinulle, Siegmund, tuotan suosion ja voiton.

Kuuletko kutsun? Nyt valmistaudu, sankari!

Luota miekkaasi ja käytä sitä rohkeasti! Tuo ase on sinulle uskollinen,

niin kuin Valkyyriakin uskollisesti suojelee sinua.

Hyvästi, Siegmund, autuain sankari!

Taistelukentällä näen sinut jälleen!

Viides kohtaus: (Siegmund, Sieglinde, Hunding, Brünnhilde ja Wotan)

SIEGMUND

Ihmeen syvänä laskeutui uni rakastettuni surun ja tuskan ylle.

Kun Valkyyria tuli luokseni, toiko hän tämän ihmeellisen

hyvänolon?

Eikö armoton taistelu

pelästyä onnetonta naista?

Hän näyttää elottomalta, vaikka hän

elää:
hymyilevä uni on rauhoittanut hänen
surunsa.
Nuku nyt edelleen,
kunnes taistelu on ohi
ja rauha tuo sinulle onnea.
Joka kutsuu minua, valmistautuu nyt.
Minkä hän ansaitsee, sen annan hänelle.
Ahdistus maksaa velan hänelle!

SIEGLINDE
Kunpa isä tulisi kotiin!
Hän on yhä metsissä pojan kanssa.
Äiti! Äiti! Pelkään!
Vieras ei näytä ystävälliseltä eikä
rauhalliselta.
Musta savu, painostava usva,
hehkuvat liekit hyppelevät
ympäriillämme;
talo palaa! Apuun veli!
Siegmund! Siegmund! Siegmund! Ah!

HUNDING
Surumielinen! Surumielinen!
Astu esiin, taisteluun kanssani tai
koirani saavat sinut!

SIEGMUND
Missä piileksit niin, että syöksyin
ohitsesi?
Pysähdy, jotta voin löytää sinut!

SIEGLINDE
Hunding, Siegmund, kunpa vain
näkinsin heidät!

HUNDING
Tule tänne, roistomainen kosija! Fricka
sivaltaa sinut maahan täällä!

SIEGMUND
Älä luulekaan, että olen yhä aseeton,
senkin pelkuri!
Uhkaillet minua naisella, taistele nyt
puolestasi
tai Fricka antaa sinun kaatua.
Katso! Sinun talostasi, kotoisesta
puunrungosta,
pelotta vedin ulos miekan:
nyt saat maistaa sen voimaa!

SIEGLINDE
Lopettakaa miehet! Tappakaa minut
ensin!

BRÜNNHILDE
Lyö hänet Siegmund! Luota miekkaasi!

WOTAN
Taika pois! Miekka palasiksi!
(*Siegmund kaatuu kuolleena
maahan.*)

BRÜNNHILDE (*Sieglindelle*)
Nopeasti ratsaille, minä pelastan sinut!

WOTAN (*Hundingille*)
Mene pois, orja! Polvistu Frickan eteen:
Kerro hänelle, että Wotanin peitsi kosti
sen, mikä aiheutti hänen häpeänsä!
Mene! Mene!

(*Kun Wotan viittaa halveksivasti
kädellään, Hunding
kaatuu kuolleena maahan.*)
Vielä Brünnhilde! Voi rikoksentekijää!
Hirveästi hänen julkeutensa
rangaistaan,
kun hevoseni tavoittaa hänet paossaan!

KOLMAS NÄYTÖS
(*Eräällä Felsengebirgen vuorenhuipulla,
Brünnhilden kivellä*)

*Ensimmäinen kohtaus: (Gerhilde,
Ortlinde, Waltraute ja Schwertleite,
myöhemmin Helmwige, Siegrune,
Grimgerde, Rossweiße, Brünnhilde
ja Sieglinde)*

GERHILDE
Hojotoho! Hojotoho! Heiaha! Heiaha!
Helmwige! Tänne! Ratsasta tänne!

HELMWIGE
Hojotoho! Hojotoho! Heiaha!

**GERHILDE, WALTRAUTE,
SCHWERTLEITE**
Heiaha! Heiaha!

ORTLINDE
Aseta oriisi Ortlinden tamman luo:
raudikkosi syö ruohoa mielellään
minun harmaani kanssa!

WALTRAUTE
Kuka roikkuu satulassasi?

HELMWIGE
Sintolt, der Hegeling!

SCHWERTLEITE
Ota sitten raudikkosi pois tammani
luota:
Ortlinden tamma kantaa Wittig, der
Irmingia!

GERHILDE
Vihollisina vain olen nähnyt Sintoltin ja
Wittigin!

ORTLINDE
Heiaha! Oriisi puskee tammaani!

GERHILDE
Sotureitten riita asettaa jopa hevoksetkin
vastakkain!

HELMWIGE
Rauhoitu, Rusko! Älä riko rauhaa!

WALTRAUTE
Hoioho! Hoioho!
Siegrune, tänne! Missä viivytelit niin
kauan?

SIEGRUNE
Oli tehtäviä. Ovatko muut täällä jo?

SCHWERTLEITE, WALTRAUTE
Hojotoho! Hojotoho! Heiaha!

GERHILDE
Heiaha!

GRIMGERDE, ROSSWEISSE
Hojotoho! Hojotoho! Heiaha!

WALTRAUTE
Grimgerde ja Rossweiße!

GERHILDE
He ratsastavat yhdessä.

**HELMWIGE, ORTLINDE,
SIEGRUNE**
Tervehdys, ratsastajat, Rossweiße ja
Grimgerde!

ROSSWEISSE, GRIMGERDE
Hojotoho! Hojotoho! Heiaha! Heiaha!

KUUSI MUUTA VALKYYYRIAA
Hojotoho! Hojotoho! Heiaha! Heiaha!

GERHILDE
Hevoset metsään syömään ja
lepäämään!

ORTLINDE
Pitäkää tammat erillään toisistaan,
kunnes sankareitten viha kylmenee.

HELMWIGE
Harmaani on jo kärsinyt sankareitten
vihasta.

ROSSWEISSE, GRIMGERDE
Hojotoho! Hojotoho!

KUUSI MUUTA VALKYYYRIAA
Tervetuloa! Tervetuloa!

SCHWERTLEITE
Ratsastitteko te rohkeat tytöt yhdessä?

GRIMGERDE
Ratsastimme erillämme ja tapasimme
juuri!

ROSSWEISSE
Jos olemme kaikki kokoontuneet, ei
odoteta enää:
lähtekäämme Valhallaan
viedäksemme Wotanille hänen
soturinsa!

HELMWIGE
Meitä on vain kahdeksan: yksi puuttuu
yhä.

GERHILDE
Tuon tumman Wälsen pojan kanssa
Brünnhilde viivyttelee yhä!

WALTRAUTE
Tehtävämme on odottaa häntä täällä:
Taistelujen isä vihastuu,
jos hän näkee meidän tulevan ilman
häntä!

SIEGRUNE Hojotoho! Hojotoho! Tanne! Tanne! Hurjasti ratsastaen on Brünnhilde tulossa tänne!	takaa-ajettu! Taistelujen isä tavoittelee minua!	HELMWIGE, GERHILDE, SIEGRUNE Kauheasti riehuen se lähenee!
KAHDEKSAN VALKYYYRIAA Hojotoho! Hojotoho! Brünnhilde! Hei!	KAHDEKSAN VALKYYYRIAA Oletko menettänyt järkesi? Puhu! Kerro meille! Taistelujen isä ajaa sinua takaa? Pakenetko häntä?	BRÜNNHILDE Voi tätä naisparkaa, jos Wotan saavuttaa hänet: hän uhkaa tappaa kaikki Wälset. Kuka teistä lainaa minulle keveimmän hevosen viedäkseni naisen nopeasti pois hänen ulottuviltaan?
WALTRAUTE Hän ohjaa hoipertelevan hevosensa kuusimetsää kohti.	BRÜNNHILDE Oi siskot! Menkää katsomaan vuoren huipulle! Katsokaa pohjoiseen, onko Sodan isä tulossa! Nopeasti! Voitteko nähdä hänet jo?	SIEGRUNE Yllytätkö myös meitä villiin tottelemattomuuteen?
GRIMGERDE Kuinka Grane huohottaakaan noin nopeasta ratsastuksesta!	ORTLINDE Ukkosmyrsky lähenee pohjoisesta.	BRÜNNHILDE Rossweisse, sisareni, lainaa minulle juoksijahevostasi!
ROSSWEISSE En ole koskaan nähnyt kenenkään valkyyrian ratsastavan noin hurjasti!	WALTRAUTE Raskaat pilvet nousevat sieltä!	ROSSWEISSE Se ei ole koskaan paennut Sodan isää.
ORTLINDE Mitä hänellä on satulassa?	KUUSI MUUTA VALKYYYRIAA Taistelujen isä ratsastaa pyhällä hevosellaan.	BRÜNNHILDE Helmwige, kuuntele!
HELMWIGE Tuo ei ole sankari!	BRÜNNHILDE Hurja metsästäjä, joka ajaa minua takaa, hän tulee, hän tulee pohjoisesta! Suojelkaa minua, sisaret! Pelastakaa tämä nainen!	HELMWIGE Minä tottelen isää.
SIEGRUNE Hän tuo mukanaan naisen.	BRÜNNHILDE Hurja metsästäjä, joka ajaa minua takaa, hän tulee, hän tulee pohjoisesta! Suojelkaa minua, sisaret! Pelastakaa tämä nainen!	BRÜNNHILDE Grimgerde! Gerhilde! Lainatkaa minulle hevostanne! Schwertleite! Siegrune! Näettehän pelkoni! Oi olkaa minulle uskollisia, niin kuin minäkin olen ollut teille! Pelastakaa tämä onneton nainen!
GERHILDE Kuinka hän on löytänyt naisen?	KUUSI VALKYYYRIAA Kuka tämä nainen on?	SIEGLINDE Älä tuota itsellesi vaikeuksia minun vuokseni: kuolema on kaikki, mitä toivon! Kuka pyysi sinua, neito tuomaan minut taistelusta? Sen myrskyissä minut olisi lyöty samalla aseella, joka tappoi Siegmundinkin: olisin löytänyt loppuni ja yhtynyt häneen! Kaukana Siegmundista; Siegmund, sinun luotasi! Oi, kuolema minut peittäköön, kun sitä ajattelenkaan! Pakomme vuoksi en sinua, neito, saata kirota, niinpä kuule pyhä rukoukseni: syökse miekkasi sydämeeni!
SCHWERTLEITE Hän ei tervehdi sisariaan.	BRÜNNHILDE Kunnetkaa minua, kiireesti! Hän on Sieglinde, Siegmundin sisar ja morsian: Wotan kihisee vihaa Wälsejä kohtaan; hänen veljeltään Brünnhilden piti tänään ottaa voitto pois. Kuitenkin suojelin Siegmundia kilvelläni, tottelematta jumalaa, joka itse tappoi hänet peitsellään: Siegmund kaatui, mutta minä pakenin hänen vaimonsa kanssa. Pelastaakseni hänet kiirehdin luoksenne peläten: tarvitsen suojelustanne rankaisevia iskuja vastaan!	BRÜNNHILDE Elää, oi vaimo, sinun pitää rakkauden tähdellä! Pelasta lapsi, jonka olet saanut häneltä: Wälsen jälkeläinen kasvaa kohdussasi!
WALTRAUTE Heiaha! Brünnhilde! Etkö kuule meitä?	KUUSI VALKYYYRIAA Sinä älytön sisar, mitä olet tehnyt! Voi Brünnhilde! Kauheaa! Oletko ollut tottelematon Sodan isän pyhille käskyille?	SIEGLINDE Pelasta minut, sinä rohkea, pelasta lapseni! Suojatkaa minua, te neidot, voimakkaalla suojeluksellanne!
ORTLINDE Auttakaamme sisaremme satulastaan!	WALTRAUTE Pimeys tulee tänne pohjoisesta.	
HELMWIGE, GERHILDE, SIEGRUNE, ROSSWEISSE Hojotoho! Hojotoho!	ORTLINDE Hurja myrsky suuntaa kulkunsa tänne.	
ORTLINDE, WALTRAUTE, GRIMGERDE, SCHWERTLEITE Heiaha!	ROSSWEISSE, GRIMGERDE, SCHWERTLEITE Villisti hirtuu Sodan isän hevonen!	
WALTRAUTE Tuo vahva Grane tuupertuu maahan!		
GRIMGERDE Hän nostaa nopeasti naisen satulasta.		
ORTLINDE, WALTRAUTE, GRIMGERDE, SCHWERTLEITE Sisko! Sisko! Mitä on tapahtunut?		
BRÜNNHILDE Suojelkaa ja auttakaa minua suurimmassa hädässäni!		
KAHDEKSAN VALKYYYRIAA Mistä ratsastat tänne tuollaisella hurjalla kiireellä? Noin lentää vain se, joka pakenee!		
BRÜNNHILDE Ensimmäistä kertaa pakenen ja olen		

WALTRAUTE

Myrsky tulee tänne.

ORTLINDE

Pakene, jos pelkäät sitä!

KUUSI MUUTA VALKYYYRIAA

Anna naisen mennä, jos häntä vaara uhkaa!

Yksikään valkyyria ei uskalla suojella häntä!

SIEGLINDE

Pelastakaa minut, tytöt, pelastakaa äiti!

BRÜNNHILDE

Niinpä pakene nopeasti ja pakene yksin!

Minä jään tänne ja kohtaan Wotanin koston.

Minä puolestani viivytän tuota raivoavaa täällä

samaan aikaan, kun sinä pakenet hänen vihaansa.

SIEGLINDE

Mihin suuntaan minun täytyy lähteä?

BRÜNNHILDE

Kuka teistä sisarista on kulkenut idässä?

SIEGRUNE

Kauas itään ulottuu metsä:

Fafner vei Nibelungin aarteen sinne!

SCHWERTLEITE

Hän muutti itsensä lohikäärmeeksi!

Eräässä luolassa hän vartioi Alberichin sormusta!

GRIMGERDE

Se ei ole turvallinen paikka avuttomalle naiselle!

BRÜNNHILDE

Ja kuitenkin tuo metsä varmasti suojelisi häntä Wotanin vihalta!

Hän ei pidä siitä ja pysyy poissa siltä seudulta!

WALTRAUTE

Hurjasti ratsastaa Wotan vuorelle.

KUUSI VALKYYYRIAA

Brünnhilde, kuuntele hänen lähestymisensä jyrinää!

BRÜNNHILDE

Kiirehdi sitten itää kohti!

Ole rohkea ja uhmaava, pysy elossa kaiken uhallakin,

nälän ja janon, orjantappuroiden ja louhikkojen.

Naura, vaikka mikä hyvänsä hätä tai kärsimys sinua kohtaakaan!

Sillä yksi asia sinun täytyy tietää ja muistaa:

jalointa sankaria maailmassa

kannat sinä, oi vaimo, kohtusi suojassa!

Pidä häntä varten vahvan miekan

kappaleet,

jotka onneksi toin hänen isänsä taistelukentältä!

Hän takoo sen kerran taas kokoon ja jonain päivänä hän käyttää tätä miekkaa.

Anna minun antaa hänelle hänen nimensä:

“Siegfried” iloitsee voitosta!

SIEGLINDE

Oi valtavin ihme! Ihanin neito!

Kiitän sinua uskollisuudestasi ja pyhästä rohkaisusta.

Sille, jota me rakastimme, pelastan rakkaan lapsen.

Minun kiitollisuuteni hymyilköön kerran sinulle!

Hyvästi! Onneton Sieglinde siunaa sinua!

WOTAN

Pysähdy, Brünnhilde!

ORTLINDE, WALTRAUTE

Sekä hevonen että ratsastaja ovat tulleet vuorelle!

KAIKKI KAHDEKSAN

VALKYYYRIAA

Voi, Brünnhilde! Kosto palaa!

BRÜNNHILDE

Ah, sisaret auttakaa! Sydän nousee kurkkuuni!

Hänen vihansa murskaa minut, ellette suojele

minua rauhoittamalla häntä!

KAHDEKSAN VALKYYYRIAA

Tule tänne, kadotettu sielu! Emme anna hänen nähdä sinua!

Piiloudu joukkoomme ja pysy vaiti, kun hän kutsuu sinua!

Voi, raivoisana Wotan laskeutuu ratsailta!

Tänne kiirehtii hänen kostonsa!

Toinen kohtaus: (valkyyriat ja Wotan)

WOTAN

Missä on Brünnhilde? Missä on tuo lainrikkoja?

Uskallatteko piilottaa tuon pahan tytön minulta?

KAHDEKSAN VALKYYYRIAA

Hirveänä ärjyy vihasi!

Isä, kuinka tyttäresi ovat

voineet saattaa sinut tällaiseen raivoon?

WOTAN

Nauratteko minulle? Varokaakin, häpeämättömät!

Tiedän, että Brünnhilde piileksii minua teidän joukossanne.

Vetäytykää pois hänen luotaan! Hänet on heitetty syrjään ikuisiksi ajoiksi,

samalla tavoin kuin hän heitti

hyveensä!

ROSSWEISSE

Hän pakeni luoksemme ahdistettuna!

KAHDEKSAN VALKYYYRIAA

Hän rukoili suojelustamme.

Peläten ja vavisten hän odottaa vihaasi!

Sisarparkamme vuoksi me nyt

pyydämme sinua

hillitsemään ensi raivosi!

Rauhoitu hänen tähtensä, hallitse vihasi!

WOTAN

Helläsydämistä naisjoukkoa!

Oletteko perineet minulta noin heikon mielen?

Olenko kasvattanut teidät rohkeasti ratsastamaan taisteluun,

olenko tehnyt sydämenne

koviksi ja teräviksi,

jotta te itkisitte ja valittaisitte hillittömästi

niin pian, kuin vihani rankaisee petollisuuden?

Tietäkää sitten, uikuttajat, mitä vastaan hän on rikkonut!

Kenen puolesta te vapisette ja vuodatatte kyyneliä!

Kukaan ei tiennyt sisimpiä ajatuksiani niin kuin hän;

tuntenut tahtoni lähdeksi!

Hän itse oli

tahtoni hedelmällinen kohtu:

ja nyt hän on rikkonut pyhän liiton,

petollisesti hän uhmasi tahtoani,

hän on avoimesti halveksinut herransa käskyjä

ja nostanut aseensa minua vastaa, vaikka vain minun toiveeni loivat hänet!

Kuuletko sinä, Brünnhilde? Minä

lainasin sinulle rautapaidan,

kypärän ja aseet, onnesi ja kunniasi,

nimesi ja elämäsi!

Kuuletko syytökseni,

piileksitkö kauhuissasi syyttäjääsi,

juoksetko pakoon kuin pelkuri

rangaistustaan?

BRÜNNHILDE

Täällä olen isä: langeta rangaistuksesi!

WOTAN

Itse en rankaise sinua:

sinä loit oman rangaistuksesi.

Vain tahtoni kautta olit olemassa

ja sinä olet sitä vastaan tahtonut.

Vain minun käskyni sinä toteutit,

mutta sinä annoit käskyjä minua

vastaan.

Olit minun toiveitteni neito,

mutta käänsit toiveesi minua vastaan.

Tein sinusta kilpeni kantajan,

mutta sinä nostit tuon kilven minua

vastaan.

Tein sinusta kohtaloitten määrääjän,

mutta sinä määräsit kohtalon minua

vastaan.

Tein sinusta sankareitten ylykkeen,

mutta sinä yllytit sankarit minua

vastaan.

Mitä kerran olit, sen Wotan sanoi
sinulle:
mitä nyt olet, sen sanot itse itsellesi!
Et ole toiveitteni neito,
valkyyriutesi on ohi:
tästä lähtien ole sitä, mitä vielä on
jäljellä!

BRÜNNHILDE

Heitätkö minut syrjään? Ymmärrätkö
tarkoituksesi?

WOTAN

En enää koskaan lähetä sinua
Valhallasta,
en enää koskaan käske sinua noutaman
sankareita sodista,
et enää koskaan tuo voittajia
saliini.
Jumalien juhla-aterialla
et enää koskaan ojenna ystävällisesti
juomasarvea minulle.
Koskaan en enää suutele lapseni suuta,
jumalien seurasta olet erotettu,
ajettu maanpakoon kuolemattomien
suvusta.

Liittomme on rikottu.
Sinä olet karkotettu näkyvistäni.

KAHDEKSAN VALKYYYRIAA

Voi! Voi! Sisar, ah, sisko!

BRÜNNHILDE

Otako minulta pois sen kaiken, minkä
kerran annoit?

WOTAN

Se, joka hallitsee sinua, tekee sen!
Tänne vuorelle kahlehdin sinut,
suojattomaan uneen lukitsen sinut.
Neidon voi vangita kuka tahansa mies,
joka löytää hänet matkallaan ja herättää
hänet.

KAHDEKSAN VALKYYYRIAA

Lopeta isä! Hillitse vihasi!
Täytyykö tämän neidon lakastua ja
kuolla tuon miehen vuoksi?
Kuule rukouksemme! Kauhea jumala,
armahda hänet tältä huutavalta
häpeältä!
Kuinka tuo sama häpeä kohtaakaan
meitä sisaria!

WOTAN

Ettekö kuulleet, mitä määräsin?
Teidän joukostanne on petollinen
sisarenne karkotettu;
hän ei koskaan enää ratsasta teidän
kanssanne läpi ilman.
Hänen nuoruutensa kukka kuihtuu pois.
Aviomies voittaa hänen naisellisen
suosionsa.
Tälle hallitsevalle miehelle hän kuuluu
siitä lähtien.
Hän istuu tulen ja rukin ääressä
kaikkien leikinlaskijoiden
puheenaiheena ja pilkattavana.
Kauhistuttaako hänen kohtalonsa teitä?
Paetkaa kadotettua!
Vetäytykää pois hänen luotaan ja

pysykää kaukana hänestä!
Jos joku teistä uskaltaa oleskella hänen
luonaan,
jos joku on minulle tottelematon
ja liittyy tämän surullisen seuraan,
se hullu saa jakaa hänen kohtalonsa;
näin paljon kerron teille te rohkeat.
Ja nyt pois täältä! Pysykää poissa tältä
vuorelta!

Ratsastakaa nopeasti pois täältä
tai kurjuus odottaa teitä täällä!

KAHDEKSAN VALKYYYRIAA

Kauheaa! Kauheaa!

Kolmas kohtaus: (Wotan ja Brünnhilde)

BRÜNNHILDE

Oliko se niin häpeällistä, minkä tein,
että rankaiset rikkomukseni noin
häpeällisesti?
Oliko se niin alhaista, minkä tein,
että niin täydellisesti alennat minut?
Oliko se niin kunniantonta, minkä tein,
että rikkomukseni nyt rosvoaa minun
kunniani?
Oi, sano isä! Katso minua silmiini!
Vaienna raivosi! Hallitse vihasi!
Ja selvitä minulle peitetty syyllisyyteni,
joka on sokeasti ja järkkymättömästi
pakottanut sinut
hylkäämään lempilapsesi!

WOTAN

Kysy itseltäsi, mitä teit; se selvittää
sinulle syyllisyytesi!

BRÜNNHILDE

Toteutin sinun käskysi!

WOTAN

Käskinkö sinun taistella Wälsein
puolesta?

BRÜNNHILDE

Niin sinä määräsit Taistelujen isänä!

WOTAN

Mutta otin ohjeeni takaisin!

BRÜNNHILDE

Kun Fricka teki oman mielesi vieraaksi
itsellesi,
kun otit itsellesi hänen näkökulmansa,
olit itsesi vihollinen.

WOTAN

Olin varma, että ymmärsit minua
ja nuhtelin tietoista uhmaasi.
Mutta kuvittelit minut pelkuriksi ja
hölmöksi.
Eikö minun täydy rangaista petos?
Olisitko sinä liian merkityksetön
vihastuttaaksesi minut?

BRÜNNHILDE

En ole viisas, mutta yhden asian tiesin:
sinä rakastit Wälsejä.
Tunsin pulman, joka pakotti sinut
täydellisesti unohtamaan tämän yhden
asian.

Vain toinen vaihtoehto sinun oli pakko
nähdä,
vaikka sen näkemisen karvaus tuotti
tuskaa sydämellesi:
sinun täytyi kieltää tukesi
Siegmundilta.

WOTAN

Sinä tiesit sen, mutta kuitenkin uskalsit
suojella häntä?

BRÜNNHILDE

Koska silmäni ovat sinun, minun oli
pakko pitää kiinni yhdestä asiasta,
jolta toinen vaihtoehto sinut
tuskallisesti pakotti;
siltä tieltä kääntäisin sinut takaisin!
Kun Wotan on sodassa, minä ohjaan
hänet takaisin,
ja tällä kertaa minä näin vain sen, mitä
sinä et nähnyt:
en voinut olla näkemättä Siegmundia.
Kun menin hänen luokseen
varoittamaan häntä kuolemasta,
näin hänen silmänsä, kuulin hänen
sanansa;
tajusin sankarin pyhän hädän,
kuulin rohkean miehen valituksen,
äärettömän rakkauden kauhean surun,
surullisen sydämen suurimman uhman!
Korvani kuulivat, silmäni näkivät,
mitä sydämeni syvällä rinnassani
pyhästi sykkien kohtasi!
Ujona, hämmentyneenä ja häpeissäni
seisoin.
Mitä saatoin hänelle antaa, yhä
ajattelin:
joko voitto tai kuolema jaettavana
Siegmundille:
tiesin vain, että tämä oli se kohtalo,
jonka minun täytyi valita!
Tuon miehen rakkaus hengitti sen
sydämeeni,
yksi tahto liitti minut Wälsein poikaan,
ja uskollisena sisimmälleni uhmasin
käskyäsi.

WOTAN

Niin teit sen, minkä niin mielelläni
tahdoin tehdä,
vaikka kaksinaamainen pakko esti
minut tekemästä sitä?
Niinkö helposti kuvittelet rakkauden
onnen olevan tavoitettavissa,
kun polttava tuska on iskeytynyt
sydämeeni,
kun epätoivoinen pakko
on nostattanut vihani,
kun maailman rakkaus sallii rakkauden
lähteen
olla pidettynä aisoissa särkevässä
sydämessäni.
Itseäni vastaan olen kääntynyt;
tuskaisen itseni,
huumaavan suruni ylle,
olen nostanut vihani,
ärtyisästi kaivaten, palavasti haluten
olen tullut hirmuiseen päätökseeni:
oman maailmani raunioihin päätän
loputtoman suruni!
Silloinko sinä nautit lempeitä onnen
iloja,

taivaallisten tunteitten hurmioitunut
pyörre
sai sinut hymyilemään juodessasi
rakkauden juomaa
samaa aikaan, kun taivaallinen tuskani
sekoittui raatelemaan vihaan?
Kepeä sydämesi ohjatkoon sinua sitten:
sinä olet hylännyt minut.
Minun täytyy pysyä kaukana sinusta,
sinun kanssasi en
voi koskaan enää tehdä suunnitelmia.
Olemme erotetut, emmekä voi enää
työskennellä yhdessä.
Niin kauan kuin elämä ja hengitys
kestää
ei jumalan tarvitse kohdata sinua!

BRÜNNHILDE
Epäilemättä ei sinulle sovi, että
yksinkertainen tyttö
hämmentyneenä käskyistäsi
ei ymmärtänyt sinua.
Oma järkeni
sanoi minulle vain yhden asian:
rakasta sitä, mitä sinäkin rakastat.
Jos minun täytyy mennä pois luotasi ja
pelokkaasti välttää sinua,
jos minun täytyy rikkoa se, mikä meitä
kerran yhdisti,
jos puolet itsestäsi täytyy pysyä
kaukana luotasi,
mikä kerran on kokonaan kuulunut
sinulle,
sinä, jumala, älä unohda sitä,
et kuitenkaan tahdo tahrata ikuisen
osasi kunniaa,
et voi toivoa häpeää, joka sinut
häpäisisi:
itsesi alentaisit,
kun näkisit ihmisten pilkkaavan ja
nauravan minulle!

WOTAN
Iloisesti seurasi rakkauden voimaa:
nyt seuraa sitä, jota sinun pitää
rakastaa!

BRÜNNHILDE
Jos minun on jätettävä Valhalla
enkä enää toimi ja hallitse kanssasi,
jos minun täytyy tästä lähtien olla
hallitsevan miehen käskyläinen,
niin älä anna kenenkään pelkurimaisen
kerskailijan saada minua
palkinnokseen!
Se, joka voittaa minut, ei saa olla
arvoton.

WOTAN
Olet hylännyt Sodan isän,
hän ei voi valita sinulle.

BRÜNNHILDE
Olit pyhän perheen isä.
Yhtäkään heikkoa sydäntä ei voi
koskaan polveutua siitä:
suurin sankari, sen tiedän,
syntyy Wälsein sukuun!

WOTAN
Vaikene Wälseistä!
Kun loin teidät, loin myös heidät.
Vihamielisyyks vaatii heidän tuhoaan!

BRÜNNHILDE
Repäisemällä itsesi irti sinusta pelastin
heidät.
Sieglinde kantaa pyhintä hedelmää
surussa ja tuskassa, jollaista kukaan
vaimo ei ole kärsinyt,
hän kantaa sitä, mitä hän huolellaasti
suojaa.

WOTAN
Älä koskaan pyydä minua suojelemaan
tuota naista,
vielä vähemmän hänen kohtunsa
hedelmää!

BRÜNNHILDE
Hän huolehtii miekasta, jonka teit
Siegmundille.

WOTAN
Ja jonka löin palasiksi hänen käsiinsä!
Tyttö, älä yritä muuttaa päätöstäni!
odota kohtaloasi sellaisena, kuin se
sinut kohtaa,
en voi valita sinulle;
ja nyt minun on mentävä, lähdeävä
kauas pois.
Olen ollut täällä liian kauan.
Niin kuin sinä kääntänyt pois, täytyy
minun kääntyä luotasi.
En saata tietää, mitä toivot itsellesi:
vain rangaistuksesi minun täytyy nähdä
toteutuvan!

BRÜNNHILDE
Mitä olet määrännyt kärsittäväkseni?

WOTAN
Syvään uneen suljen sinut.
Kuka hyvänsä sinut, suojoittoman,
herättää,
pitää sinut vaimonaan, kun heräät!

BRÜNNHILDE
Jos kahlehtiva uni sitoo minut lujasti,
olen heikon miehen helppo saalis:
tämä yksi asia sinun täytyy suoda
minulle,
sitä pyydän sinulta pyhässä pelossa.
Anna kauhun suojella untani
niin, että vain peloton, sitomaton
sankari
saattaa jonain päivänä löytää minut
tältä vuorelta!

WOTAN
Pyydät liian paljon, liian suurta
suosiota!

BRÜNNHILDE
Tämä yksi ainoa sinun täytyy suoda!
Tuhoa lapsesi, joka syleilee polviasia,
tallaa suosikkisi, murskaa neito,

anna peitsesi hävittää kaikki ruumiini
jäljet,
mutta älä ole niin julma, että
hylkääät hänet alhaisimpaan häpeään!
Käskystä anna tulen leimahtaa
palamaan:
anna sen kielten nuoleskella, sen
hampaitten ahmia
jokaisen pelkurin, joka
ajattelemattomuudessaan uskaltaa
lähestyä pelottavaa vuorta!

WOTAN
Hyvästi, sinä rohkea, ihmeellinen lapsi!
Sinä sydämeni pyhin ylpeys!
Hyvästi! Hyvästi! Hyvästi!
Jos minun täytyy hylätä sinut
enkä saa hellästi
enää tervehtiä sinua,
jos et enää saata ratsastaa vierelläni
tai ojentaa minulle mesijuomaa
syödessämme,
jos minun täytyy menettää sinut, jota
rakastin,
sinut, silmieni nauravan ilon:
silloin palakoon morsiuksesi sinulle
toisin kuin se koskaan on palanut
kellekään morsiamelle:
tulen liekit ympäröiköön vuoren;
sen ahneuden herättämä kauhu
karkottakoon pelkurimaiset:
paetkoon pelkurit Brünnhildin
vuorelta!
Sillä vain yksi voittaa morsiamen:
se, joka on vapaampi kuin minä,
jumala!
Tuo kirkas silmäpari,
jota usein hymyillen hellin,
kun taistelun ilo soi sinulle suudelman,
kun lapseska sankareitten ylistyksen
laverrus
virtasi rakkailta huuliltasi;
tämä säteilevä silmäpari,
joka usein myrskyistä sädehti minulle,
kun toivoton kaiho poltti sydäntäni,
kun maailman onnea toiveeni
kaipasivat
keskellä villisti lainehtivaa pelkoa:
viimeistä kertaa
anna niiden ilahduttaa minua tänään
hyvästi viimeisessä suudelmassa!
Onnellisemmalle miehelle
loistakoon niiden tähdet:
sillä onnettomilta kuolemattomilta
niiden täytyy sulkeutua.
Sillä näin jumala eroaa sinusta,
näin hän suutelee jumaluutesi pois!
Loge, kuule! Kuuntele tähän suuntaan!
niin kuin löysin sinut ensi kerran,
palava leimu,
niin kuin hävisit kerran luotani,
lehahtava tuli,
niin kuin tein liiton kanssasi, niin
manaan sinut tänään esiin!
Nouse, ihmeellinen liekki,
ympäröi vuori tulella!
Loge! Loge! Tänne!
Se, joka peitseni kärkeä pelkää,
ei koskaan pääse tulen läpi!